

Yeruşalim'den Babil'e

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 2Kr. 21:10-16; Daniel 1; Gal. 2:19, 20; Mat. 16:24-26, 2Ko. 4:17; Yakup 1:5..

HATIRLAMA METNİ: “Tanrı bu dört gence her konuda bilgi, beceri, bilgelik verdi. Daniel her çeşit görümü ve düşü yorumlayabiliyordu” (Daniel 1:17).

Kutsal Kitap düşkün insanlığın zayıflıklarını göstermekten imtina etmez. Yaratılış 3. bölümden itibaren, insanın günahkârlığı ve bunun üzücü sonuçları belirgin şekilde sergilenir. Aynı zamanda da, sadakatlerini terk etmeleri için güçlü teşviklerle karşılaştıklarında bile Allah'a büyük sadakat gösterenlerin öykülerini görürüz. Bu sadakatin en dokunaklı örneklerinden bazıları da Daniel kitapçığında görülür

Ancak Daniel'i çalışırken, kitapçığın asıl kahramanının Allah olduğunu her zaman aklımızda tutalım. Daniel ve arkadaşlarının sadakatlerini vurgulayan öykülere o kadar alışkınız ki, bu dört genç Babil İmparatorluğu'nun gücüne ve cazibesine karşı durmaya çalışırken onları yönlendiren ve destekleyen Kişi'nin sadakatini övmeyi unutabiliriz. Yabancı bir ülkenin kültürel ve dinsel baskıları karşısında sadık kalmayı bir yana bırakın, insanın kendi ülkesindeyken bile bunu başarması yeterince zor bir mücadeledir. Fakat öykülerin insan kahramanları zorluklara göğüs gererler, çünkü elçi Pavlus gibi onlar da “kime inandı[klarını] bil[irler]” (2Ti. 1:12) ve O'na güvenirler.

* 11 Ocak Sebte Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Allah'ın Egemenliği

Daniel kitapçığı ilk bakışta kasvetli bir bozgun haberiyle başlar. Yahuda Nebukadnessar'a teslim olmuş ve tapınak kapları Yerusuřalim'den alınarak şinar ułkesine gtrlmştir. şinar sözcüğü Kutsal Kitap'ta Yaratılış 11:2 ayetinde, Babil kulesinin bulunduğu yer olarak geçer. şinar uğursuz bir simgedir, çünkü açıkça Allah'a meydan okumaktan kaynaklanan bir tasariya işaret eder. Fakat Babil'i inřa edenler göklere ulaşma çabalarında başarısız olmuş olsalar da, dış görünüş Nebukadnessar'ın ve şinar ułkesinde bulunan tanrılarının İsraililerin antlaşma Tanrısı'nı alt etmiş olduklarını düşündürüyordu.

Yine de, Daniel kitapçığının ilk satırları Yerusuřalim'in uğradığı bozgunun nedeninin Babil kralının üstün gücü olmadığını; aksine, bunun "Rab, Yahuda Kralı Yehoyakim'i... Nebukadnessar'ın eline teslim etti[đi]" (*Dan 1:2*) için gerçekleştiğini açıkça belirtiyor. Çok daha önce, Allah Kendi halkının O'nu unutmaları ve antlaşmayı çiğnemeleri halinde onları yabancı bir ułkeye esir olarak göndereceğini bildirmişti. Bu nedenle Daniel, Babil ordusunun gücünün arkasında ve ötesinde, tarihin ilerleyişini Göđün Tanrısı'nın yönlendirdiğini biliyordu. Bu genç adamlara Babil imparatorluğunun ayartısı ve baskısıyla mücadele etme gücü ve cesareti veren, Allah'ın egemenliğine ilişkin bu net grştir.

2. Krallar 21:10–16, 2. Krallar 24:18–20 ve Yeremya 3:13 ayetlerini oku. Allah Yahuda ve Yerusuşalim'i neden Babililer'in eline veriyor?

Biz de yirmi birinci yüzyılın zorluklarıyla mücadele ederken, Daniel kitapında çok canlı bir şekilde yansıtılan Tanrı algısını yeniden yakalamalıyız. Bu kitapçığa göre, kulluk ettiğimiz Tanrı sadece tarihin güçlerini Kendi egemenliğiyle yönlendirmekle kalmıyor, aynı zamanda halkının hayatlarına merhametle müdahale ederek onlara ihtiyaç zamanında zaruri yardımı sağlıyor. Ayrıca ileride göreceğimiz gibi, Allah İbrani tutsaklar için yaptıklarını son zamandaki halkı için de (kendilerine ve imanlarına karşı saldırılara rağmen) yapacak.

Buğun imanının karşılaştığı, dışarıdan, kilisenin içinden ya da kendi karakter kusurlarından kaynaklanan zorluklardan bazıları neler? Karşında her ne varsa üstesinden gelmek için Allah'ın gücüne güvenmeyi nasıl öğrenebilirsin?

Baskı Altında İman

Daniel 1. bölümü oku. Bu genç adamlara boyun eğmeleri için hangi baskılar yapıldı?

Bu dört genç adam Babil'e gelir gelmez imanlarına ve kanaatlerine karşı en ciddi zorluğa göğüs germek mecburiyetinde kaldılar: krala hizmet etmek için özel bir eğitime tabi tutulmak üzere seçildiler. Eski çağ kralları sıklıkla tutsaklarının en iyilerinden bazılarını kraliyet sarayında hizmet etmeleri için işe alır, bu sayede bağlılıklarını kendilerini tutsak eden imparatorluğun kralına ve tanrılarına çevirmiş olurlardı. Aslında tüm sürecin amacı, dünya görüşünde değişime yol açacak bir çeşit dönüşüm ve telkin sağlamaktır. Sürecin bir parçası olarak, İbrani tutsakların isimleri değiştirildi. Yeni bir isim, sahipliğin ve kaderin değişiminin işaretidir. Yani, Babilliler tutsakların isimlerini değiştirerek onlar üzerinde hâkimiyet kurmayı ve onları Babil kültürünü ve değerlerini özümsemeye zorlamayı amaçlıyorlardı. İsrail'in Tanrısı'na işaret eden asıl isimleri, yabancı ilahları şerefliyen isimlerle değiştiriliyordu. Buna ek olarak, kral genç adamların kendi sofrasından yemelerini kararlaştırdı. Eski çağda kralın yemeğinden yemenin derin anlamları vardı. Krala bölünmemiş tabiiyet anlamına geliyor, ona olan bağlılığı yansıtıyordu. Yemek genellikle imparatorluğun tanrısına ya da tanrılarına sunulduğu için de, yemenin derin dinsel bir anlamı da vardı. Açıkça kralın tapınma düzenini kabul ve buna katılma anlamına geliyordu.

Yani, Daniel ve arkadaşları kendilerini zorlu koşullar içinde bulmuşlardı. Allah'a sadık kalarak imparatorluk düzeninin ezici gücüne karşı hayatta kalmaları için ancak bir mucize gerekiyordu. Daha da kötüsü, Babil kentinin kendisi insanlığın başarısının muazzam bir ifadesi olarak ayakta duruyordu. Babil tapınaklarının mimari güzelliği, asma bahçeler ve şehir boyunca dolanarak akan Fırat ırmağı aşılması mümkün olmayan bir güç ve görkemi gözler önüne seriyordu. Böylece, Daniel ve arkadaşlarına bir terfi imkânı ile bu düzenin yararlarının ve refahının tadını çıkarma fırsatı sunulmuştu. İbrani tutsaklar olmaktan çıkıp kraliyet memurları olabiliyorlardı. Şan ve şerefe giden kolay yolda yürümek için ilkelerinden taviz verecekler miydi?

Bu gençler kanaatlerinden taviz vermelerini gerektiren bir kararı ne şekilde aklileştirebilirlerdi? Peki sen şimdi ne şekilde benzer ya da daha güç anlaşılan zorluklarla mücadele ediyorsun?

Sarsılmaz Azim

Daniel 1:7–20 ayetlerini oku. Burada iki etmeni iş başında görüyoruz: Daniel'in özgür iradesi ve Allah'ın müdahalesi. Ayrıca burada hangi önemli ilke mevcut?

Dört İbrani tutsağın yeni Babil isimlerine itiraz etmedikleri anlaşılıyor. Büyük ihtimalle bu konuda kendi aralarında İbrani isimlerini kullanmak dışında yapabilecekleri bir şey yoktu. Fakat kralın sofrasından gelen yemeği yememek ve şarabı içmemek kesinlikle kendi ellerindeydi. Yani, dört adamın özgür seçimleri burada çok önemliydi.

Ne var ki, memurun biri isimlerini değiştirebiliyorsa, yemek listesini de değiştirebilirdi. Bu dört gencin kralın sofrasından yemek istememiş olmasının iki muhtemel sebebi olabilir.

Birincisi, kralın sofrasından gelen yiyeceklerin içinde kirli etler olabilirdi (*Levililer 11*). İkinci olarak da, yiyecek önce tanrının putuna yemek olarak sunuluyor, sonra yemesi için krala gönderiliyordu. Bu yüzden, Daniel'in hile ya da aldatmaya başvurmadan, açıkça talebinin dini nedenlere dayandığını, yani sarayın yiyeceğinin kendisini ve arkadaşlarını kirleteceğini söylemesi (*Dan 1:8*) çok cesurca bir davranıştı.

Daniel ile Babilli memur arasındaki iletişime baktığımızda, birkaç önemli nokta kendisini gösteriyor. Öncelikle, Daniel memurun zor bir durum içinde olduğunu anlamış olacak ki, bir deneme yapmayı teklif ediyor. On gün diğer yemeklerden yemek bu beslenme düzeninin sağladığı faydaların ortaya çıkması için yeterli olacaktı ve bu sayede memur korkularının boşa olduğunu anlayacaktı. İkinci olarak, Daniel'in bu kadar kısa sürede sonucun böylesine olumlu olacağından emin olması, Allah'a duyduğu mutlak güvenden kaynaklanmaktaydı. Üçüncü olarak, sebze ve sudan oluşan beslenme düzeni seçimi, Allah'ın Yaratılıştan insanlığa verdiği yiyeceğe işaret ediyor (*bkz. Yar. 1:29*), Daniel'in tercihini etkileyen belki de bu olmuştu. Sonuçta, Allah'ın bize başlangıçta verdiğiinden daha iyi bir beslenme düzeni olabilir mi?

Daniel'in özgür seçiminde Allah'ın bu şekilde etkisini göstermesinin yolunu açacak kadar önemli olan ne vardı (bkz. Dan. 1:9)? Bundan seçimlerimizin taşıdığı öneme dair hangi dersleri çıkartabiliriz? Allah'a olan güvenimiz seçimlerimizi ne şekilde etkilemeli?

Kusursuz ve Bilge

Daniel ve arkadaşları kraliyet hizmetine seçilmişlerdi çünkü Nebukadnessar tarafından belirlenen profile uygundular. Krala göre, saray memurları “kusursuz” ve “yakişikli” olmalıydı (*Dan. 1:4*). İlginç şekilde, kurbanlıkların ve tapınakta hizmet eden kişilerin de “kusursuz” olmaları gerekiyordu (*Lev. 22:17–25, Lev. 21:16–24*). Anlaşılan Babil kralı kendisini İsrail’in Tanrısı’yla kıyaslıyordu, o kadar ki sarayında hizmet edenler için benzer nitelikler talep ediyordu. Öte yandan, bu nitelikler Daniel ile arkadaşlarının Babil imparatorluğunun zorluklarıyla mücadele ederlerken Allah için yaşayan kurbanlıklar olduklarını kasıtsız olarak düşündürebilir.

Galatyalılar 2:19, 20; Matta 16:24–26 ve 2. Korintliler 4:17 ayetlerini oku. Bu ayetler hangi ayartılarla karşı karşıya olursak olalım nasıl sadık kalabileceğimize ilişkin bize ne anlatıyorlar?

Allah dört İbrani tutsağın bağlılığını şereflendirdi, gençler on günlük deneme sürelerinin sonunda kraliyet sofrasından yiyen diğer öğrencilere göre daha sağlıklı ve daha iyi beslenmiş görünüyorlardı. Böylece, “Tanrı bu dört gence her konuda bilgi, beceri, bilgelik verdi,” yalnızca Daniel’e ise “her çeşit görümü ve düşü yorumlayabilme” yeteneğini verdi (*Daniel 1:17*). Bu armağan Daniel’in peygamberlik hizmetinde önemli bir rol oynayacaktı.

Allah, aynı Babil sarayındaki hizmetkârlarının imanını şereflendirdiği gibi, bize de dünyanın zorluklarıyla mücadele ettiğimizde bilgelik verir. Daniel ve arkadaşlarının tecrübelerinden, içinde bulunduğumuz toplumun yozlaştırıcı unsurlarıyla lekelenmeden kalmanın gerçekten de mümkün olduğunu öğreniyoruz. Ayrıca, Allah’a kulluk edebilmek için kendimizi içinde yaşadığımız toplumdan ve onun kültür hayatından soyutlamak zorunda olmadığımızı öğreniyoruz. Daniel ve arkadaşları sadece yalanlar, yanlışlar ve söylenceler üzerine inşa edilmiş bir kültürde yaşamakla kalmıyor, aynı zamanda bu yalanların, yanlışların ve söylencelerin eğitimini de görüyorlardı. Buna rağmen sadık kaldılar.

Her nerede yaşıyor olursak olalım, inançlarımıza aykırı kültürel ve sosyal etkilerin içinde, inancımıza bağlı kalma denemesiyle karşılaşırız. İçinde yaşadığınız kültürün olumsuz etkilerini belirle ve kendine şu soruyu sor: Bunlara ne kadar iyi karşı koyabiliyorum?

Son Sınav

Daniel 1:17–21 ayetlerini oku. Dört genç adamın başarısının anahtarını neydi? (Ayrıca bkz. Eyüp 38:36, Özd. 2:6, Yak. 1:5.)

Dört İbrani genç “Babil Üniversitesi”nde üç yıl eğitim gördükten sonra son sınav için kralın karşısına çıkarıldılar. Diğer öğrencilerden daha sağlıklı olmakla kalmayıp, bilgi ve bilgelikte de onlara üstün geldiler. Dördü de hemen kralın hizmetine atandılar. Şüphesiz, bu “bilgi ve bilgelığın” büyük ölçüde putperestlikten oluştuğunu unutmamalıyız. Fakat yine de bunu öğrendiler ve inanmıyor olmalarına rağmen belli ki iyi öğrenmişlerdi.

Nebukadnessar bu başarının sarayın yiyecekleriyle ve dört öğrencinin tabi tutulduğu eğitim programıyla ilgili olduğunu düşünmüş olabilir. Fakat Daniel ile arkadaşları üstün başarılarını Babil sistemine borçlu olmadıklarını biliyorlardı, anlatı da bunu açıkça gösteriyor. Her şey Allah’tan gelir. Allah’ın Kendisine güvenenler için neler yapabileceğine ne kadar da etkili bir örnek. Medyanın, devletlerin ve Allah’ın çocukları kimliğimiz için tehdit oluşturabilecek diğer kurumların ezici kuvvetinden korkmamalıyız. Biz Allah’a güven duyduğumuz sürece, zor zamanlarda O’nun bize güç vereceğinden ve tüm olumsuzluklardan bizi koruyacağından emin olabiliriz. Bizim için anahtar, imanımızla ilgili zorluklarla karşılaştığımızda doğru kararları vermektir.

Daniel 1. bölüme bakarak, Allah hakkında bazı çok önemli dersler öğreniyoruz: (1) Tarih Allah’ın denetimi altındadır. (2) Allah içinde yaşadığımız toplum ve kültürün düşmanca ortamında varlığımızı sürdürebilmemiz için bize bilgelik verir. (3) Allah, kendi kanaatleri ve yaşam tarzları aracılığıyla Kendisine güvenenleri şerefendirir.

Bölüm, “Kral Koreş’in krallığının birinci yılına dek Daniel’in sarayda kaldığına” (Dan. 1:21) dikkat çekerek sonuçlanıyor. Burada Koreş’ten bahsedilmiş olması önemli: sürgünlük deneyiminde bir umut ışığı sağlıyor. Koreş, Allah’ın Kendi halkını özgürlüğüne kavuşturmak ve Yeruşalim’e geri dönmelerine izin vermek üzere seçtiği kişiydi. Bu bölüm görünürde bozgun ve sürgünle başlamış olsa da, umudun ve eve dönüşün bir işaretleriyle sonuçlanıyor. İşte Tanrımız budur: hayatlarımızın en zor anlarında bile, acı ve ızdırabın arkasında yatan yüceliği ve sevinci görebilmemiz için O her zaman bir umut penceresi açar.

EK ÇALIŞMA: “Babil’deki Daniel ile arkadaşları gençliklerinde, görünürde hayatının erken dönemlerinde Mısır’da bulunan Yusuf’a göre daha talihlilerdi; fakat onlar da neredeyse aynı derecede sert karakter sınavlarına tabi tutuldular. Kraliyet soyundan gelen bu gençler nispeten daha sade olan Yahuda’daki anayurtlarından kentlerin en muhteşemine, onun en büyük hükümdarının sarayına taşınmışlar ve kralın özel hizmetine yönelik eğitim görmeleri için seçilmişlerdi. Bu yozlaşmış ve konforlu sarayda onları çevreleyen ayartular çok kuvvetliydi. Yehova’ya ibadet eden bu gençlerin Babil’e esir düşmüş olmaları; Allah’ın evinin kapılarının Babil tanrılarının tapınağına konulmuş olması; İsrail kralının kendisinin Babilliler’in elinde tutsak olması, galipler tarafından böhürlenerek kendi dinlerinin ve geleneklerinin İbranilerin dininden ve geleneklerinden üstün olduğuna kanıt olarak gösteriliyordu. Bu şartlar altında, İsrail’in O’nun emirlerinden ayrılmasının getirdiği aşağılanmalar aracılığıyla, Allah Babil’e Kendi üstünlüğünün, emirlerinin kutsallığının ve itaatın kesin sonucunun kanıtını gösterdi. O’nun verdiği bu tanıklık, yalnız başına da verilebilecekken, hâlâ bağlılıklarını sıkı sıkıya koruyanlar aracılığıyla verildi.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 54.

TARTIŞMA SORULARI:

- ① **Derste, toplumunuzda Hristiyanlar olarak karşılaştığımız çeşitli kültürel ve sosyal zorluklar hakkında konuşun. Bu zorluklar neler ve bir bütün olarak kilise bunlara karşılık vermeyi nasıl öğrenebilir?**
- ② **Daniel ve diğerleri için imanlarından taviz vermenin ne kadar kolay olabileceği konusunu düşün. Sonuçta, Babilliler galiplerdi. Yahudi ulusu bozguna uğramıştı. Babil “tanrılarının” İsrail’in Tanrısı’ndan daha büyük olduğuna ve dolayısıyla Daniel ile arkadaşlarının bu gerçeği kabullenmesi gerektiğine dair daha ne “kanıta” ihtiyaç vardı ki? Bu durumda, bu süre içinde ayakta durmalarına yardım etmiş olabilecek hangi önemli Kutsal Kitap gerçeklerine tutunmuş olabilirler? (Bkz. Yer. 5:19, Yer. 7:22–34.) Bu, Kutsal Kitap’ı bilmemizin ve “mevcut olan gerçeği” kavramamızın ne kadar önemli olduğuna dair bize ne anlatmalı?**
- ③ **Sadakat, sadece kendimiz için değil, hizmet etmeye çalıştığımız ve sadakatimizin kendileri için Rabb’in karakterine tanıklık ettiği kişiler için de neden bu kadar önemli?**